

m 9

До Министър председателя
и министъра на Вътрешните работи
в София

ЗАЯВЛЕНИЕ и пр.

Г-не Министре,

На 15 май 1925 г., месец след атентата в "Св. Неделя", син ми Гео Милев, писател-поет от София, е бил отведен в Обществената безопасност, от където към 26-ти същи се губи.

На постъпките ни тогава до г. Военния министър, до Военния и Граждански прокурори не ни се даде никакъв отговор. След вдигане на военното положение подадох едновременно заявления до Министър председателя, до министъра на Вътрешните работи до до министъра на Правосъдието, за да наредят да се подири къде е пропаднал син ми: ако някъде е скрит и се задържа, да се изведе и ни се предаде или да се съди по законите в страната, а, ако е погубен, да ни се съобщи, за да го пожалим по обичая на религията ни и да го попречаем като излишна жертва на отечествения жертвеник. Но и досега нямам никакъв отговор.

Г-не Министре,

Аз справедливо се възмуствам от едно подобно пренебрежение от първите органи на властта към молбата на един български гражданин, на един деец-съзаклятник за Съединението (1885 г.) и доброволец от Сръбско-българската война, още повече, когато не се подирва изчезналият от Обществената безопасност не един конспиратор, а един мирен български гражданин, който посеше като инвалид от първи ред върху си белезите на заслуги към Отецеството, на един български гражданин с известно обществено положение като писател-поет. Обаче аз съзнавам, че ако син ми е погубен, той не ще ми бъде повърнат, нито България ще може вече да очаква нещо от неговото творчество, но неговото неподирване и неизясняването на свършения факт усилват силата на греха, що тегне като смъртоносно жито върху участвата на България от деня, когато бидоха потъпкани постановленията на българската конституция, гарантираща неприкосновеността на живота, потъпкан от мародери, нарекли се "неотговорни фактори", като за подбив на единствения само неотговорен фактор в страната, които без съд и закон са отпели на невинни хора скъпи за България животи. Аз също така имам съзнанието, че е необходимо по-скоро да се неутрализира греха и неговото смъртоносно жито за България чрез изяснения и нескриване на печалната действителност, което скриване само трови живота на невинните майки, бащи и деца и погизва мирния напредък на България и че подобно изясняване на станалото ще скъса силата на тягостното положение в страната, и на страха, който създава, и ще демаскира "неотговорните фактори" в очите на обществото, а Правителството ще облече в доверие и сила, че то държи наистина за единна власт в страната и за издигането на потъпканата законност.

Г-не Министре,

Като вярвам, че мисията на сегашното правителство под Ваше шефство има именно горните положения за първа своя задача, аз се обръщам с настоящата си молба и като към министър на Вътрешните работи и моля да наредите да се подири как как се е изгубил син ми Гео Милев от Обществената безопасност и къде е погубен ли е окончателно или е зафърлен пребит и осакатен и къде или най-после е скриван досега жив. Нека се каже вече трагедията на тези мъченици.

на жертвите, вземени от другата пребудана крайност, "неотговорните фактори",
за да се спаси България.

Уверен, че скоро ще получа отговор на настоящата ми молба, оставам

С отлично почитание.

Ст. Загора
5 февруари 1926 г.

